

אורח חיים רלד רלה

ובש ואם איך ידיו נקיות יקחם בעפר או בצרור הכי אמר' בסר' היה קורא ונתבאר בס' ז' ובש' ולעמך ברכה על הנטילה איך לו לברך על הנטילה וכו' נתבאר בס' ז' וס' כתבתי ש'אם אפילו עשה נרכיו ורובה להתפלל לא יברך על נטילת ידיו וכן נהגו : ומ' ש רבי' וכ' אבא להתפלל כת' רב עמרם מי' ל ידיו כד' רפתס ידיו פס' לות לתפלה עד סיטול ופלא כדברי הר"ן סכת' בס' ע"ש גבי נטל ידיו בטיבול ראש' כד' סיטול ידיו בטיבול פני דירי' של המודעת כסירו' לברכה ולתפלה : ובס' ז' כת' רבי' ורחוץ ידיו במי' אס' יס' לו ואם איך לו כריך לחזר אחריו והני מי' יס' לו עוד סה' להתפלל אבל אם איך לו סה' ויעבו' זמן התפלה יתקח אותם בכר' או בעפ' לא בכל מידי דמקו וכת' אבי העזרי הא דאמר' בכל מידי דמקו המ' דלא אסח דעתו לא סתכלכלו בטיבול ולא אדרבא כריך סלא יהיו מלוכלכי ועל הסיח דעת איך לחום סאיך המ' דעת לא באכיל' ואח' זל היה חות' סאי' לחלק לא סתכלכלו לא סתא בהסיח דעת אלא סיניקה בכל מידי דמקו עכ' ומס' סאות' סאי' הסיח דעת אלא באכיל' הם סוכרים כסכרת הר"ן והר"ם סאי' חות' סאי' לחלק הוא חילק על הר"ן וסוכר דירי' של הסיח דעת פסולות להכל' כס' סססולו' לאכילה : וכן נד' מרביו הרמ"כ כפר רבינו מה' תפלה יוכבר כתבתי זה בס' ז' כ"כ :

ר ל ד ר' ש'כח ולא התפלל מנחה ערבית ורבית ש'תים הראשונה של ערבית והשנייה לתשלומי מנחה ודוקא ש'כח אבל הזיר ולא התפלל אין לו תשלומים וגאון כתב אפילו הזיר אם רוצה להשלים אותה בתפלת ערבית הרשות בידו אלא שאין לו שכר תפלה ש'אה' לאדוני אביו מי שהתפלל מנח' גדולה ורוצ' להתפלל מנחה קטנה נרבה איזו מהם חובה גדולה או קטנה והר"בם זל כתב נהגו אנשי הרב' להתפלל מנחה גדולה וקטנ' והאח' רשות והזיר קצת הנאונים שאין ראוי להתפלל רשות אלא הגדולה ואם יתפלל הגדולה חובה לא יתפלל הקטנה כי אם רשות עך כאן : והשיב לדברי רבני צרפת ואשכנז אין לו לאדם להתפלל תפלת נרבה שלא הקנו לא שלשה תפלות ביום אבל רב אפס כתב שיכול אדם להתפלל תפלת נרבה ואתם שאתם נוהגין כמותו כסתבר כיון שהגיעו שש שעות וכחצה שהוא זמן מנחה הראשונה חובה והשני' נרבה' אבל נראה לו שיש לאד' לזוהר שלא יתפלל תפלת נרבה אם לא שיוכל לחדש בה דבר וגם צריך שיהא מכיר עצמו זהיר וזרוז ואמיד בדעתו לכיון בתפלתו מראש ועד סוף בלא היסח הדע' אבל אם אינו מכיון בהיפה קרינן ביה למה לי רוב זכאיכם והלאוי שיוכל לכיון בתפלות שתקנו חכמים : סדר תפלת המנחה בצבור אומר אשרי וקדיש ומתפללין יח ושליח צבור מחזיר התפלה כדרך שעושין בשחר' ונופלי' על פניה ואומר' ואנחנו לא נדע וכו' ואומר קדיש שלם ונפטרו לבתי' לשל' ויש שאין אומרים רצה במנחה אלא מתחילין ואישי ישראל וכבר כתבתי למעלה שאין טעם למנהגם :

הלכות תפלת ערבית

רלה ובשינוע

הלילה יתפלל תפלת ערבית ואינה חובה של אנתקנה אלא כנגד איברים ופדרים של תמיד של בין הערבים שלא נתעכל ביום שקרבין והולכין כל הלילה ובס' בצה אבי' ואין לבטלה ורב אפס כתב דהאידינא קבעו חובה ואין לבטלה כלל וחכמה אחר קש' של ערבית דלא כר' יהושע בן לוי דאמ' תפלות באמצע תקנום פי' בכך קש' ואחר כך תפלה ובערב תפלה ואחר קש' לא כר' יוחנן דאמר יוחנ' איזוהו בן העולם הבא הסומך נאולח לתפלה ואפי' של ערב' חלכך זמנה אחר קש' וברכות' : ומאכתי זמן קש' של ערבית כדתנן בשע' שחכהנים נכנסו לאכול בתרומת' והיינו צאת הכוכב' כך כתב רב אפס וכן :

סוחרם בה דבר וכו' עד והלוחי' פיוכל לכיון כנ' תפלות שתקנו חכמי' גם הם דברי הר"ם בתשובה אבל לא באותה תשובה אלא בתשובה אחר' סי' ז' : סדר' תפלת המנחה בצבור אומר אשרי וקדי' וכו' כ' הרמ"ם בטע' מהת והתוספות ברע' איך עומדין וכבר כתבתי בס' ז' אס' אומר' בסוף המזמור והכחנו כדרך יח וכו' וכתב הר"ר אבנר דהם בסס' הר"ן יונה סמניה לומר קודם אשרי פרס' את קרבני לחמי וכן נהגו וגם כהנים לומר גם כן מזמור מה ידירות מסכנותיך : ומתפללין זה ופ' מחזיר התפלה כד' פ' עוסין כסדרי' כ' ג' הרמ"ם בטע' מה' תפלה וכן נוהגי' האסכנזי' וכ' הכלבוס כריך להחזיר התפלה כמו בסחרית אס' לא ע' הרחק' אבל

הספרדים איך מהנים לחזור ס' התפלת במנחה אלא מתפלל ס' עם הכבוד בקול רם ואומר קדושה וברכת אתה קדוש וחלכ' אומ' האמכעיו בלחם עם הכבוד ומתחיל רכה בקול רם וגו' תפלתו בקול רם : ומכאן האסכנזים הוא הנכון וכן הנהיגו חכמים סבדור מלכנינו בכלת קרב' וגזרו ידיו לעובר על תקנתם :

כתוב בכתבי מהר' ישראל סי' כ"ט ס'אס עבר זמן המנח' ורוצ' להתפלל ערבית סאינו אומר אשרי דהאיל וכבר עבר זמן המנח' חכ' היו כלת והול' לו ולא מכינו תשלומין לאשרי והר"בם כת' בתפובה סכנון סבדור לומר אשרי אח' תפלת ערבית קודם תפל' סאי' תשלומי' לתפלת המנח' כד' סיהא כזה היכר סהתפלל ס'אס תפלו תפלת המנח' ואיך בזה מס' עבר יתנו כמו סאי' כ' בתפל' עכתי' ויש סאי' אומר' אשרי במנח' וכו' וכבר כתבתי למעלה סאי' ס'אס למנהגם בסיומ' ק"ב :

ר לה' ובשינוע הלילה יתפלל תפלת ערבית ואינה חובה וכו' פסו' בכמה דוכתי דתפלת ערבית רס' : ומ' ש' סלא נתקל' לא כנגד איברי' אשרי' וכו' ברע' תפלת הסחר : ומ' ש' ומ' מכו אי' ואיך לבטל' כן כתבו סס' התוספות סאי' לבטלה לא מסמי מנחה אחרת העוברת' והר"ם כת' כתי סהי' רמות איך לבטלה אס' לא מסמי נורך סעה כנון מסמי מס' עוברת וסרא סמיי' רלא מסמיה' ליה ככף רסב' וכן עלה על מסמך בירוסלמי דאי' מסמריחי' אוחיו לירד וכן כתבו התוספות בפ' דסכת' וכיון כזה סס' דברי הר' יונה סכת' ברע' תפל' סס' סכרואי' לו דברי ר' סכת' דהא דאמרי' תפלת ערבית' רסו' היינו לומר סאינו חובה כסאר' תפלו אבל מנחה איכא דמנו' לגבי חובה דפות קרי ליה :

והריף כתב דהאידין קבעו חובם כן כת' בערק תפלת הסחר ובפ' דסכ' וכ' ג' הר"ם סוכ' הרמ"כ בפ' מהלכות תפלה : והר"ם הקסה על זה ברע' תפלת הסחר ואחר כך כתב סס' דברי הר"ף : ולענין יח סרא סמיי' הוא התחיל לאכול אי' מסמריחי' ליה להסמיק יתבאר בסיומ' זה :

וזמנה אחר קרי' אס' סמע על ערבית דלא כר' אבא תפלות באמצע תקנום וכו' פלוגתא דר' בל ורבי יוחנן ברם ברכות ועסקו המוסקים כרבי יוחנן : ומאימתי' זמן קריאת סמע על ערבית כדתנן בסעה סהכנים נכנסים לאכול בתרומתן והיינו כאת הסכבים ברם ברכות' : וכתב סס' הר' יונה הא דאמרי' רמב"ם הסכבים ואלירך הוא לילה דוקא ג' כוכבים בינוני' וכדאמרי' בפ' סמה מדליקין וכיון סאי' הכל בקי' אי' בין כינוכי' לתקני' כד' ליהוד' עד סיראוי' הקטני' ואס' הוא יום מעטין יתתי' עד סכא סספ' מלבו' : ובתהל' מושד כתוב לענין ק' סמע סכרואי' סכי' כוכבי' קקרא